

Λειτουργία και κατασκευή της αυστραλιανής παγίδας

Χρήστος Σώκος
Θηραματολόγος MSc

Η αρπακτικότητα έγκειται στις άμεσες (θανάτωση) και έμμεσες (όχληση) επιδράσεις του άρπαγα στη λεία. Η διαχείριση της αρπακτικότητας σκοπεύει στη ρύθμισή της σε τέτοιο επίπεδο όπου θα διατηρείται η φύση και θα ικανοποιούνται οι ανάγκες του ανθρώπου. Η εξόντωση ή η μεγάλη μείωση των πληθυσμών των αρπάγων δεν πρέπει να επιχειρείται, τόσο στα πλαίσια της διατήρησης της φύσης όσο και για την προστασία της ίδιας της λείας αφού οι άρπαγες έχουν ευεργετικό ρόλο με την απομάκρυνση των άρρωστων και αδύνατων ατόμων.

Η αυστραλιανή παγίδα χρησιμοποιείται ευρύτατα για τα κορακοειδή και είναι νόμιμη από την ευρωπαϊκή νομοθεσία, ως επιλεκτικός τρόπος σύλληψης αρπάγων. Έχει δοκιμαστεί στα πλαίσια ερευνητικού προγράμματος της Κυνηγετικής Ομοσπονδίας Μακεδονίας & Θράκης στο Αγρόκτημα του Α.Π.Θ. με μηνιαίες συλλήψεις που ανέρχονταν σε 90 καρακάξες και 15 κουρούνες κατά τη θερινή και φθινοπωρινή περίοδο.

Λειτουργία της Αυστραλιανής παγίδας

Ως δολώματα χρησιμοποιούνται οστά και λοιπά απορρίμματα κρεοπωλείων. Εντός των παγίδων διατηρούνται δύο έως τρεις καρακάξες και κουρούνες ως κράχτες, με κομμένα τα φτερά της μιας φτερούγας. Οι κράχτες είναι προτιμότερο να έχουν συλληφθεί από άλλη περιοχή. Είναι σημαντικό εντός των παγίδων να υπάρχει άφθονο νερό, σκίαση και οριζόντια ξύλα κουρνιάσματος για τις ανάγκες των πτηνών.

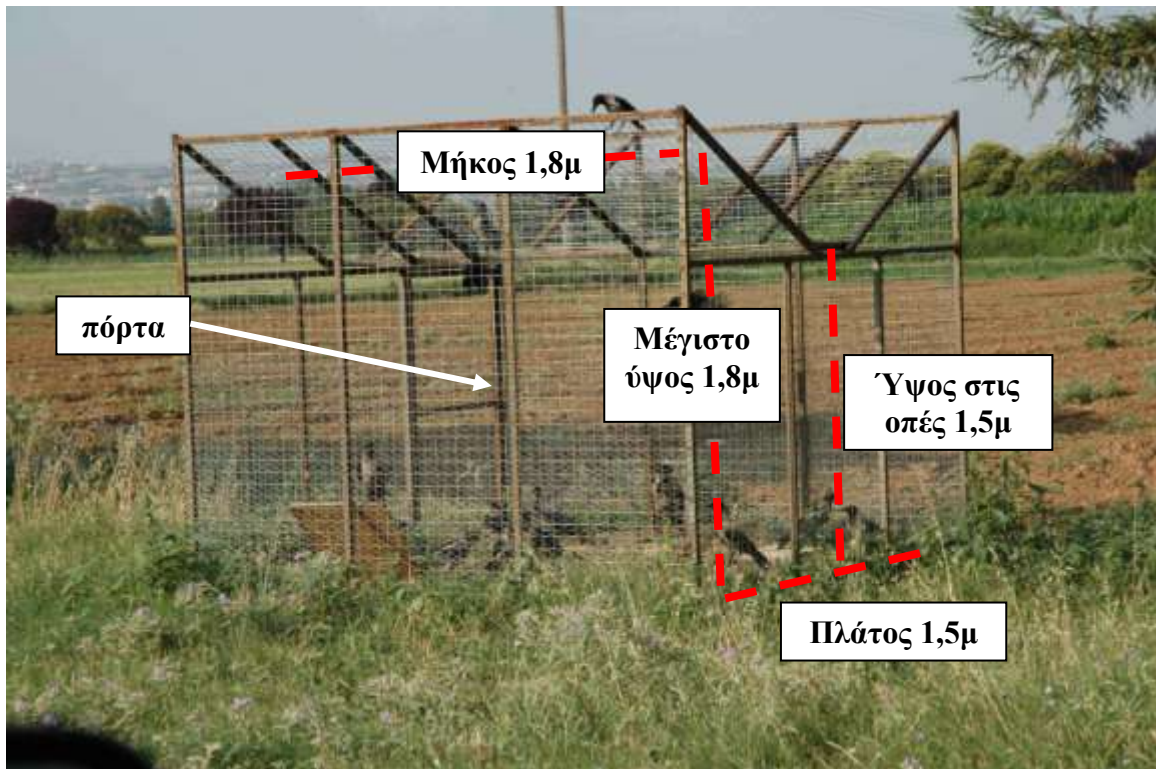
Οι παγίδες ελέγχονται σε μία συχνότητα από μία έως τρεις ημέρες. Για να μην ειδοποιούνται τα ελεύθερα κορακοειδή, η σύλληψη των πτηνών μέσα στην παγίδα είναι προτιμότερο να γίνεται κατά τη διάρκεια της νύχτας ή κατά τη δύση, ιδίως στην περίπτωση σύλληψης σταχτοκουρούνων.

Οι παγίδες μπορούν να μετακινούνται ανά τέσσερις εβδομάδες μεταξύ τεσσάρων θέσεων απόστασης μισού έως ενός χιλιομέτρου περίπου σε ένα περιτροπικό σύστημα. Διαφορετικά μπορούν να υπάρχουν μόνιμα τοποθετημένες παγίδες σε δίκτυο για τη μείωση της αρπακτικότητας σε μια περιοχή.

Κατασκευή της Αυστραλιανής παγίδας

Η παγίδα έχει κατάλληλες διαμορφωμένες οπές στο πάνω μέρος για την είσοδο των πτηνών. Το υπόλοιπο τμήμα μπορεί να καλυφθεί με **σιδερόπλεγμα τετραγωνικού ανοίγματος οφθαλμού πέντε εκατοστών (ή προτείνεται λίγο μικρότερο αν υπάρχει)**. Επιπλέον έως το ύψος του ενός μέτρου θα πρέπει να τοποθετηθεί συρματόπλεγμα με άνοιγμα οφθαλμού δύο εκατοστών για την αποτροπή της διαφυγής των καρακαζών και της εισόδου μικρών θηλαστικών (αρουραίων).

Σκυλιά και αλεπούδες μπορεί να σκάσουν στη βάση της παγίδας για να εισέλθουν εντός. Για το λόγο αυτό η βάση θα πρέπει να εισέρχεται στο έδαφος και γύρω να τοποθετούνται βαριές πέτρες ή ξύλα. Επίσης μπορεί να τοποθετηθεί θηλιά με στοπ για τη σύλληψη τους.

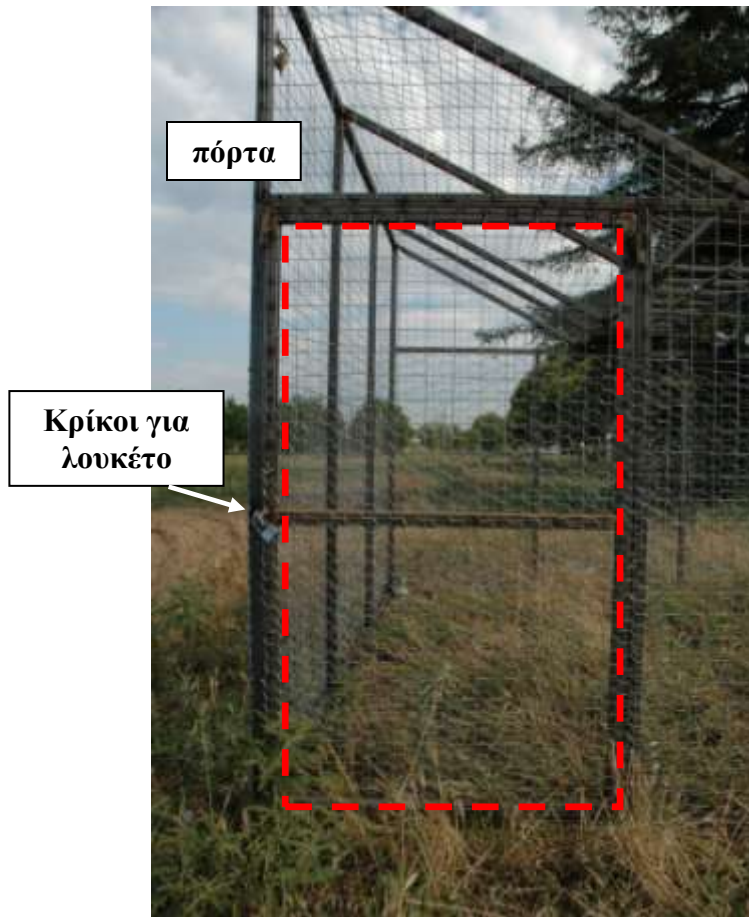
Η αυστραλιανή παγίδα κορακοειδών που δοκιμάστηκε στο Αγρόκτημα Α.Π.Θ.

Η παγίδα που προτείνεται να κατασκευαστεί θα είναι μικρότερη από την εικονιζόμενη. Θα έχει μήκος και ύψος 1,8 - 2 μέτρα, πλάτος 1,5 μ. και οι οπές θα βρίσκονται σε ύψος 1,5 μ..

Οι οπές στο πάνω μέρος της παγίδας

Οι οπές στο πάνω μέρος θα κατασκευαστούν από **σιδερόπλεγμα** και θα έχουν **άνογμα 12×10εκατ** σε μήκος 80 εκατ..Στις άκρες (60 εκατ. δεξιά και 60 εκατ. αριστερά) δεν χρειάζεται να τοποθετηθεί επιφάνεια (όπως στη φωτο), αρκεί το σιδερόπλεγμα 5×5.

Η πόρτα θα ανοίγει προς τα έξω από τη θέση της γωνίας της παγίδας, όπου και θα υπάρχουν δύο κρίκοι για τοποθέτηση λουκέτου. Οι διαστάσεις της πόρτας θα είναι $1,5 \times 0,7$ εκατ. περίπου.

Για την παράλληλη χρήση της παγίδας στη σύλληψη αλεπούδων και άλλων θηλαστικών προτείνεται η κατασκευή μίας μεταλλικής θυρίδας μονής κατεύθυνσης διαστάσεων 30×25 εκατ.. Εσωτερικά στη βάση της θυρίδας θα πρέπει να υπάρχουν

δύο κρίκοι για την τοποθέτηση σφήνας σε περίπτωση που δεν είναι επιθυμητή η λειτουργία της θυρίδας. Θα πρέπει να δοθεί προσοχή ώστε το ζώο να μην μπορεί να γραπώσει με τα νύχια του την άκρη της θυρίδας και να την τραβήξει προς το εσωτερικό.

Η παγίδα θα πρέπει να λύνεται σε κομμάτια ώστε να είναι εφικτή η μεταφορά της με αγροτικό αυτοκίνητο.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- Bolen E. and W.L. Robinson (1995) 'Wildlife ecology and management', 3rd ed. Prentice Hall, Englewood Cliffs, NJ, pp.620
- Johnson R. (1994), 'American crows, Prevention and control of wildlife damage (eds Hygnstrom SE, Timm RM., Larson GE). Cooperative Extension Division Institute of Agriculture and Natural Resources University of Nebraska. US Department of Agriculture. Animal and Plant Health Inspection Service Animal Damage Control. Great Plains Agricultural Council Wildlife Committee.
<http://icwdm.org/handbook/birds/AmericanCrows.asp> [10/3/2006]
- Grauer A. (2007) 'The Ladder Trap – Efficiency, Selectivity and risk of injuries', Book of Abstracts of the International Union of Game Biologists XXVIII Congress (K. Sjöberg, & T. Rooke editors), Uppsala, Sweden 2007, pp 195.
- Tsachalidis E. P., C. K. Sokos, P. K. Birtsas, and N. K. Patsikas (2006), 'The Australian Crow Trap and the Larsen Trap: Their capture success in Greece', Proceedings of the 2006 Naxos International Conference on Sustainable Management and Development of Mountainous and Island Areas. Vol. II, Naxos, Hellas pp. 325-329.
http://www.orion.net.gr/act/2006/naxos_vol2.pdf
- Σώκος Χ., Μπίρτσας Π., Τσαχαλίδης Ε., Καστόρης Α., Πασίκας Ν. 2008. Διαχείριση ανεπιθύμητων πτηνών σε περιαστικές περιοχές: η περίπτωση των κορακοειδών. 3^ο Περιβαλλοντικό Συνέδριο Μακεδονίας, Ένωση Ελλήνων Χημικών, Θεσσαλονίκη 14-17/3/2008. (πρακτικά σε CD).